

Publicerad 2014-09-19 16:57 av Eylem Dal

Mitt återstående andetag

Tar varje tillfälle i akt
för att skriva ner i små papperslappar
mina ögon
mina händer
mitt återstående andetag
sedan slänger jag dem här och där
och sprids lite överallt
om och om igen fallande i Östersjön
i blåsten från måsarnas vingslag

Innan jag miste förståndet
hade jag hunnit fånga mig själv i ett svartvitt fotografi
ramat in det för att ha på väggen sedan
Jag brukade titta på det när jag glömt mig själv
”Det var jag”
av och till kändes det bra medan
den bilden också tynade bort

Om du kom och såg mig
beskrev mig för mig
i dina tusensköna doftande dikter
hade jag samlat mig tro?

Då och då dyker det upp skriande massor av ord
i magen på de tillfångatagna fiskarna vid Galata Bron
Ägaren till den som skar magen mitt itu med sina spruckna händer
vet att det är jag som blinkar från Nordpolen

I en längtan du inte känner väl
med en överfull och en översvämmande
med en absolut och förödande kärlek
vill jag inte att du älskar mig
Ju mer du älskar desto fler bokstäver förlorar jag
och fiskarna förblir hungriga

Eylem Dal

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eylem Dal med Poeter.se id #48016 innehar upphovsrätten